

Sygn. akt II Ca 1614/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Cezary Klepacz

Protokolant: protokolant Beata Wodecka

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2014 r. w Kielcach na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 27 sierpnia 2013 r. sygn. VII C 102/13

oddala apelację, zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz M. K. kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 1614/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 sierpnia 2013 r., sygn. akt VII C 102/13, Sąd Rejonowy w Kielcach oddalił powództwo (...) spółki z o.o. w W. przeciwko M. K. o zapłatę.

Orzeczenie to zaskarżyła w całości strona powodowa, zarzucając obrazę prawa materialnego, tj. art. 750 i 751 pkt 2 k.c. poprzez ich błędną wykładnię;

Wskazując na to, skarżący wniósł o zmianę wyroku i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwot objętych żądaniem pozwu oraz zasądzenie kosztów procesu za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie i zasądzenie na jego rzecz od strony przeciwnej kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Stanowiąca źródło roszczenia umowa o studia zawarta została w 2002 r., a zatem pod rządami ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. nr 65, poz. 385 ze zm.). W ustawie tej brak było jakiegokolwiek odrębnej regulacji umowy o świadczenie usług edukacyjnych, w szczególności nie zawierała ona odpowiednika art. 160 ust. 3 obowiązującej od dnia 1 września 2005 r., a zatem nie mającej zastosowania w rozpoznawanej sprawie, ustawy z dnia

27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r., poz. 572 ze zm.). Nie można zatem uznać, iż umowa ta była regulowana innymi przepisami, niż odpowiednio stosowane art. 734-749 k.c. Nie zasługuje na uwzględnienie argumentacja skarżącego, iż przepisy ustawy z dnia 12 września 1990 r., określające, kto może być dopuszczony do studiowania oraz przepisy rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 18 kwietnia 2002 r. w sprawie określenia standardów nauczania dla poszczególnych kierunków studiów i poziomów kształcenia, określające przedmiot świadczenia uczelni, regulują treść stosunku prawnego powstałego w wyniku zawarcia umowy o świadczenie usług edukacyjnych. Bezzasadne jest również twierdzenie, że wyłączone jest zastosowanie w niniejszej sprawie art. 751 pkt 2 k.c. z tego powodu, ustawa z dnia 12 września 1990 r. definiuje swoiste pojęcie nauki na potrzeby szkolnictwa wyższego. Przepis ten obejmuje bowiem wszelkie roszczenia z tytułu nauki, jeżeli przysługują osobom trudniącym się zawodowo takimi czynnościami albo osobom utrzymującym zakłady na ten cel przeznaczone.

Zgodnie z art. 117 §1 1 k.c., z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Jak zaś stanowi § 2, po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia.

Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata.

Roszczenia z tytułu nauki, jeżeli przysługują osobom trudniącym się zawodowo takimi czynnościami albo osobom utrzymującym zakłady na ten cel przeznaczone przedawniają się z upływem dwóch lat (art. 750 pkt 2 k.c.).

Ponieważ roszczenie będące podstawą powództwa dotyczy należności z 2003 r., to na podstawie art. 750 pkt 2 k.c. uległo ono przedawnieniu. Pozwany M. K. mógł się zatem uchylić od zaspokojenia tego roszczenia, co uczynił, podnosząc w rozpoznawanej sprawie zarzut jego przedawnienia.

Biorąc to pod uwagę, oddalono apelację jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c., zasądzając od powódki na rzecz pozwanego kwotę 90 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego, na które składa się wynagrodzenie pełnomocnika będącego adwokatem, zgodnie z art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c., przy uwzględnieniu § 6 pkt 2 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461).

(...)